

ber ud igjen, skeer det ikke paa samme Maade, som naar det løber ind, thi en stor Deel af det Vand, som er kommet ind ved Knudebyh, gaar ud over Flakkerne til den nordlige Deel af Farvandet og ud igjennem Graadby. Der gaar altsaa en Fjerdedeel mere Vand ud gjennem Graadby ved Ebbe, end der løber ind derigjennem ved Flod; det er et Forhold, som vel er værd at lægge Mærke til, naar man vil see, hvilken Nytte man kan faae af et Anlæg her. Jeg har talt om, at Skibe med 10 Fods Dybgaende hver Dag i Reglen løbe ind og ud af dette Farvand, og jeg skal tilføie, at Skibe af endnu større Dybgaende ere gaaede derind, s. Ex. det Dampskib, som min ærede Sidemand (Termanfen) nævnte, der i April Maaned gif ind for at hente Kreaturer fra Hjerting, og som stal ikke mindre end $12\frac{2}{3}$ Fod, altsaa en heel Deel mere, end man gjør Regning paa her. Skibet førte desuden, om jeg husker ret, en betydelig Last med sig tilbage, idet det foruden den øvrige Last havde over 200 Kreaturer ombord (Termanfen: 250!). Ja, altsaa over 200. Spørger man nu, hvad der da kan udrettes med saadanne Skibe paa 10 Fods Dybgaende, vil jeg dertil kun svare, at man vil kunne bygge en heel Flaade af Skibe, som ikke stikke mere end 10 Fod dybt, navnlig af Dampskibe, som ere de sikreste Fartøier til denne Fart; det vil være Skibe, som til enhver Tid ville kunne gaae over Nordsøen, og hvormed man altsaa, naar Dybet ikke forandrer sig, vil kunne vedligeholde Freguentisen med England. Men er det nu ikke af overordentlig stor Betydning for det vestlige Island at have en Havn paa disse Steder? Naturforholdene ere, som allerede anført, af den Veskaffenhed, at man ikke kan forskaffe sig nogen Havn nordpaa fra Blaa-vandshuk til Hansholm, altsaa paa hele Islands Vestkyst. Da denne Sag sidst var for i Folkethinget i 1864—65, blev der nedsat et Udvalg, hvis Ordfører jeg havde den Ære at være, men Sagen kom, da Samlingen blev sluttet, ikke til Ende i Thinget. Stillingen var imidlertid dengang noget anderledes, end den nu er. Dengang forelaa der et Project fra en engelsk Contractor til et Havneanlæg oppe ved Ringkjøbing, og Mange havde Haab om,

at dette kunde udføres, og man vilde da ikke gjerne inklade sig paa noget Havneanlæg ved Graadby, før man havde seet, hvad det blev til med dette Project. Vi have ikke hørt Noget derom siden den Tid; jeg venter, at den heitærede Indenrigsminister vil meddele, hvorledes Sagen staaer, men jeg formoder, at det er gaaet med denne som med saamange andre Planer, at den er gaaet bort og Idrig vil reise sig igjen. Der er dernæst et Løb ved Nymindegab, men dette har saa liden Betydning paa Grund af sin foranderlige Veliggenhed, at det ikke kan nytte at see hen dertil. Hvad Anlægget ved Vigøbugt angaar, frygter jeg for, at det vil blive for bekosteligt, og jeg vil see dette Foretagende gennemført, førend jeg ret kan bringes til at troe paa det. Men selv om det skulde lykkes at faae det tilveiebragt, saa er der jo deraf en 30—40 Mil til Graadby, og der er altsaa en stor Strækning, hvor man ikke vil have noget Udfibningssted. Udfibningen fra Vestkysten af Island er jo af stor Betydning for hele Halvøen, idet den ferminsker Afstanden til England, som jo dog maa betragtes som en Markedsplads for de jydskke Varer. Man kan fra Graadby seile i høist 30 Timer med Dampskibe til engelske Havne, hvormod man fra Aarhus og fra de andre Steder, hvor Udfibningen nu findes, maa gaae Nord om Skagen og bruge meget længere Tid. Altsaa Anlægget er af Vigtighed. Den anden Deel af Spørgsmaalet er Anlægget af selve Havnen. I saa Henseende har der været Tvivl om, hvorvidt man nu burde stride til at foretage et saa stort Arbejde som at anlægge en Havn til en Bekostning af henimod 600,000 Rdr., eller om man skulde hjælpe sig foreløbig med en Anlægsbro. Jeg skal her henvise til det Udvalg, der var nedsat i 1864—65; uagtet man havde Forhaabninger om Udførelsen af Anlægget ved Ringkjøbing, og uagtet man dengang ikke kjendte Forholdene ved Graadby saa nøie, som man nu gjør, men henstillede til Indenrigsministeren at tilveiebringe nærmere Oplysning om disse Forhold, foreslog dog Udvalgets langt overveiende Fleertal — 5 af 7 —, at man skulde stride til at anlægge en Mole med Strandehy til dybt Vand, hvor Skibene kunde udfibe og indtage deres Varer. Naar vi nu have